

Mihelyt nyelvet, ruhát és szokást elhagytok, Azonnal megszűntök lenni, amik vagytok

Barka

A babacsaládok 2007 vége felé a kétszázadik kiállításához közelítenek, mert a hannoveri EXPO után eljutottak Kölnbe, - ott az Egyházi Nap résztvevői csodálták meg őket -, októberben pedig a strasbourgi Európai Parlament Északi Galériájában bemutatkoztak az unió képviselőinek is. A kiállítás az 1956-os forradalom és szabadságharc 51. évfordulóján nyílt meg – a meghívót Bauer Edit és Duka Zólyomi Árpád, az MKP két eus parlamenti képviselője küldte. A tárlatot Schmitt Pál, a Fidesz Magyar Polgári Szövetség reprezentánsa nyitotta meg és jóleső érzés töltheti el valamenyi magyart, hogy a babák Strasbourgan is jelentős érdeklődésnek örvendtek. (A szlovákiai magyarságra előzőleg a komáromi Magyar Kultúra és Duna Mente Múzeumának megrázó kiállításán, a deportáltakra emlékeztető tárlaton figyelhettek fel, ugyancsak Strasbourgan a politikusok.) A hazai magyarok két autóbusszal érkeztek az Európa Parlament városába – a tárlatot berendező és ott közreműködő hat asszony – Pogány Erzsébet, Dániel Erzsébet, Kerekes Andrásné, Izsák Elvira, Bajkai

*Strasbourg, Schmitt Pál, a FIDESZ EU-s parlamenti képviselője megnyitja a babakiállítást.
Jobbra: Bauer Edit és Szobi Eszter*

Felvidéki polgármesterek Strasbourgban

Eszter és Szobi Eszter – valamint a közép-szlovákiai régió magyar polgármestereiből álló küldöttség, közel 90 személy. A babás különítmény poggyászában a búcsi Karkó János legjobb borai és néhány szál ekeli kolbász is helyet kapott – mindkettő sikert aratott.

Napjainkban a gyűjtemény 400 babából áll és 11 hazai magyar tájegységet vonultat fel

a csallóközi Nyékvárkonytól a bodrogi Bodrogszerdahelyig. Jövő tavasszal – egészen pontosan: március 15-én lesz egy év-tizede, hogy a babacsaládok első kiállításukon közönség elé léptek. Szobiné Kerekes Eszter úgy véli, hogy 2008 március 15-én, az 1848/49-es forradalom és szabadságharc 160. évfordulóján már a kétszázadik tárlat következhet... Közben A Kultúra-

ért és Turizmusért Polgári Társulás tagjai szorgalmasan dolgoznak a búcsi Babamúzeum létrehozásán, hogy a kincset érő gyűjtemény naponta az érdeklődők rendelkezésére állhasson. „Családi házunk egy koronáért a polgári szervezet tulajdonává vált, felújítása megkezdődött. Új tető került rá és elkészültek a bádógosmunkák is. Ez az esztendő – sajnos – nem termett számunkra babért a pályázati pénzosztásnál, de reménykedünk, hogy 2008-ban fordul a kocka és belátható időn belül megnyílhat a búcsi Babamúzeum” –tájékoztatta lapunkat Szobiné Kerekes Eszter. Az ő kedvéért, de remélhetően olvasóink örömeire közöljük Heltai Jenő költeményét, melynek sorait Eszter gyakran idézi a kiállításokon.

Miközben a történelem viharai újabb és újabb megpróbáltatások elé állítják a magyarságot, nagyon fontos, hogy a „kihívásokra” megfelelő választ tudjunk adni úgy, hogy ne sértsük a gyalázkodót. A népviseletbe öltöztetett hazai magyar babacsaládok a békességet a nyugalmat, a hitet, a szeretetet sugározzák szavak nélkül. Talán nem akadt egyetlen olyan látogató sem a csaknem kétszáz tárlat során, akit ne érintett volna meg a kiállítás. Ez történt Strasbourgban is – köszönet érte!

/Tihanyi/

Ízlett az ekeli kolbász

Heltai Jenő: December

Nem pesti hónap: budai hónap,
Kisvárosi, falusi hónap,
Nem jazzal, rádióval hangos
Vásáros, mai hónap:
Százévelőtti, régimódi, biedermeierhónap,
Gyermekéveink hónapja
A szülei ház hónapja és a nagy téli szünidőé,
A Megfagyott gyermek hónapja
És Andersen kis gyufaárus lányáé,
A fehérszakállú Mikulásé
És a kisdéd Jézusé,
Jóság és szeretet hónapja,
A megfogatkozott jóság és a megcsappant szereteté,
Mert kihúlt a remény kemencéje a Földön,
Nincs, aki újra befűtse.
Didereg az Ember,
Haldoklik a világ.
Ez a melegségre szomjas jégvilág.
Mely időtlen idők óta nyeli
Az áldott Nap maradék-tűzét,
A türelmes föld gyérülő szénét
És a jóság és szeretet isteni kenyérének morzsáit.
Hová lett az az isteni kenyér,
Mely azért volt, hogy mindenkinek
Jusson belőle egy karéj?
Alig maradt belőle egy decemberre való
Egy napra való
Egy estre való,
Egy karácsonyestire való!
Talán imádkozni kellene!
Vagy visszanezve arra, mi mögöttünk van,
Mégfogni egymás kezét,
Összebújni, egymást megölelni
És utolsó szikrájából annak, mi bennünk emberi,
Új tüzet rakni új jövőhöz
És friss kenyérsütéshez.

Búcs

Szalka

Az emlékkönyvből

„A meggyőződés az elme lelkiismerete” jelentette ki Chamfort. Ezzel a gondolattal gratulálok, s további erőt kívánok munkádhoz. Ez a meggyőződés, mely kíséri munkádat, csak lelkiismeretes szorgalommal érhető el. Kodály gondolataival fejezem be „Ne legyen kultúra magyarság, és magyarság kultúra nélkül.”

Nagy Szerénke, Csicsó

Az 1956-os forradalomra viharok közt emlékezünk idén is – a babák egy kis mosolyt varázsoltak az ellentétekkel terhelt EP megemlékezők arcára.

Pogány Erzsébet

Az én szavam a köszöneté, Eszternek, aki a mozgalom lelke, aki nélkül /talán/ nem jött volna össze a gyönyörű kiállítási anyag. Köszönet a türelmes, hagyományörzőknek, akik még emlékeznek és őrzik a lángot, vagy legalább a szikrát. Köszönet minden segítő kéznek, amely hozzájárult a kiállítás sikeréhez. Örülök, hogy kultúránk csodálatos darabjait megmutathattuk Európának.

Bauer Edit